

Aan alle lezers van de Nieuwsbrief in Nederland en Vlaanderen,

Hierbij ontvangt u de Nieuwsbrief van de maand september. U kunt in deze Nieuwsbrief lezen over de bijzondere ontwikkelingen binnen de Stichting Urantia Nederlandstalig (SUN).

Om maar meteen “met de deur in huis” te vallen: **de organisatie van de Internationale Conferentie in 2018 van de Urantia Association International is toegekend aan Urantia Association International Stichting Urantia Nederlandstalig (UAISUN) en gaat plaatsvinden in Amsterdam!**

Bij de afsluiting van de UAI Conferentie 2015 in Quebec (Canada) is deze toewijzing officieel wereldkundig gemaakt. Ons bestuurslid Samantha Nior was namens SUN aanwezig om deze toewijzing in ontvangst te nemen. Zij doet in deze Nieuwsbrief verslag van haar bezoek aan de UAI Conference 2015 in Quebec.

U vindt in deze Nieuwsbrief uitgebreide informatie over de eer die ons ten deel is gevallen.

De UAI beschikt over een vernieuwde en overzichtelijke website die voor Urantia Boek lezers zeker de moeite waard is om regelmatig te bezoeken. U kunt deze vinden op: urantia-association.org.

Op 21 augustus is weer de jaarlijkse studie- en ontmoetingsdag geweest. Afgaand op de positieve reacties van de vele bezoekers mogen we terugzien op een geslaagde dag. Verheugend was ook de aanwezigheid van een aantal nieuwe lezers van onze Nieuwsbrief. Zij bezochten deze dag dus voor de eerste keer.

Frank van Rooij gaat in zijn vaste bijdrage aan de Nieuwsbrieven in op het belang van de stappen die we hebben ondernomen om te komen tot verdere internationale samenwerking binnen de UAI. Hierbij ook dank aan Frank van Rooij

stichting **URANTIA** nederlandstalig

voor het verzorgen van de eindredactie van onze Nieuwsbrieven.

In onze vaste rubriek: "Hoe ben ik aan het Urantia Boek gekomen en wat heeft het met me gedaan" is het woord aan Ina Terra.

Als afsluiting een gedachte : "I have a dream" naar Martin Luther King.

Graag wens ik u veel leesplezier.

Jaap Terra
Voorzitter Stichting Urantia
Nederlandstalig

✉: info@urantia.nl

☎: 06-25468368

De Internationale UAI Conferentie in 2018

De organisatie van de Internationale Conferentie in 2018 van de Urantia Association International is toegekend aan Urantia Association International Stichting Urantia Nederlandstalig (UAISUN) en gaat plaatsvinden in Amsterdam!

Groot nieuws voor onze Stichting en alle Urantia Boek lezers in Nederland en Belgisch Vlaanderen.

Amsterdam/Nederland is door de UAI uitgekozen om in 2018 de 10e internationale conferentie van de Urantia Association International te organiseren. Een eer voor ons en alle lezers en andere betrokkenen en een geweldige uitdaging voor de komende jaren.

In vorige Nieuwsbrieven heeft u kunnen lezen dat de UAISUN in 2014 een "Local Association" is geworden van de UAI en vorig jaar november werd voldaan aan de voorwaarden voor een "National Association" membership. In april 2015 zijn we door de ISB (bestuur UAI)

voorgedragen als nieuwe "National Association" waarna de leden van de Reference Council (samengesteld uit presidenten en vicepresidenten van alle National Associations) unaniem voor ons "Full Membership" hebben gekozen.

De groei in Nederland en Belgisch Vlaanderen is niet onopgemerkt gebleven en in het afgelopen voorjaar kregen we van de UAI een verzoek ons kandidaat te stellen voor de conferentie in 2018. Het bestuur heeft een brede belronde onder actieve lezers gehouden en is pas na vele positieve reacties aan de slag gegaan met een goed voorstel waarin wordt voldaan aan de gestelde voorwaarden.

Aan het eind van de 9e Internationale Conferentie 2018 van de UAI in Quebec/Canada is bekend gemaakt welk land de volgende internationale conferentie mag gaan organiseren. Onze vice-voorzitter Samantha Nior was namens de UAISUN hierbij aanwezig. De bekendmaking gebeurde door het

vertonen van de videopresentatie die u [hier kunt bekijken](#).

We hopen natuurlijk dat door deze toekenning van de internationale conferentie in 2018 de inhoud van het Urantia Boek een verdere bekendheid mag meemaken in Nederland/België en dus in Europa.

We weten ons gesteund in onze inspanningen tot nu toe en vertrouwen erop dat deze conferentie in 2018 een succes zal worden.

De komende tijd houden we u natuurlijk op de hoogte via onze Nieuwsbrieven en website.

Jaap Terra

De Internationale conferentie van de UAI in 2015 in Québec, Canada.

Deze zomer werd de internationale conferentie van de Urantia Association International in Canada gehouden met als thema: “Progressing from human to divine – revealing ourselves to God” (Groeien van het menselijke naar het goddelijke – ons zelf openen voor God).

Met dit prachtige thema waren het 2,5 dag vol informatieve, leerzame sprekers en workshops. De conferentie werd van 30 juli t/m 2 augustus gehouden op de campus van de Bishop's University in Quebec, dit is op ongeveer 2 uur afstand rijden van Montreal.

Ikzelf ben in de nacht van woensdag 29 juli op donderdag 30 juli om 1 uur 's nachts aangekomen. Na bijna 24 uur onderweg te zijn geweest was ik heel blij daar te zijn aangekomen.

Na een korte nachtrust (6.5 uur) ben ik opgestaan. Het ontbijt was van 7.00 uur tot 8.30 uur. Bij het ontbijt kwam ik al wat bekenden tegen. Ik kan zeggen dat energie

en enthousiasme dan al gelijk flink toenemen.

De rest van dag was er tijd voor nieuwe- en hernieuwde ontmoetingen en dat gaf veel plezier. Om 12.15 was er de lunch, een perfect moment om aan tafel te zitten met verschillende mensen. 's Middags was de registratie van alle aanwezigen en het uitdelen van de programma's. Een relaxte dag om bij te komen van mijn lange reis. Om 18.00 uur was het diner en vanaf 19.30 uur was de openingsceremonie met een welkomst ontvangst door de presidenten/vicepresidenten van internationale en nationale associaties. Vanaf 21.00 uur was de bar op het campus geopend tot middernacht. Een prima gelegenheid om plezier en gesprek te combineren.

Ondanks de lange dag hiervoor en de korte nachtrust barstte ik van de energie.

De volgende en eerste dag van de programmering van conferentie was een dag met sprekers, afgewisseld met

workshops, muziek, dansen en gebed. Tussen de sprekers en workshops door was er een gezamenlijke lunch. Aan het einde van middag was er wat tijd om te discussiëren met andere lezers en om 18.00 uur waren daar weer een diner en lekker uitgebreid praten met elkaar. Vanaf 21.00 uur was de bar weer geopend tot middernacht.

De tweede dag kende eigenlijk dezelfde programmering met nog meer mooie gesprekken en momenten van een dieper begrip van sommige concepten uit het boek. Die avond was er een zanggroep in de bar en later lekkere muziek om op te dansen. Aangezien het de laatste avond was, was eigenlijk iedereen aanwezig, wat natuurlijk voor nog meer gezelligheid zorgde.

Op de laatste ochtend werden de drie continentale conferenties van de UAI in 2016 bekend gemaakt.

1. In San Antonio, Amerika - juni 2016.
Een samenwerking tussen The Urantia Book Fellowship en de Urantia Association United States.
2. In Boedapest, Hongarije – september 2016.
The Blue Club Europe
3. Bogota, Colombia – oktober 2016.
Een samenwerking van alle Urantia Associaties in Latijns-Amerika.

Deze conferenties zullen de thema's verder invullen, maar zij zullen allen een variatie hebben op het thema: "Jezus als

leraar". Tevens zullen zij allemaal online uitgezonden worden.

Daarna werd bekend gemaakt dat de 10de Internationale Conferentie door ons (UAISUN) in april 2018 gehouden zal worden in Amsterdam. Ik vond het een eer als bestuurslid van de UAISUN deze toewijzing in ontvangst te mogen nemen.

De laatste dag was zoals altijd één van afscheid nemen en het uitwisselen van e-mailadressen. Wat hadden we graag allemaal wat langer willen blijven! Helaas moesten ik en anderen voor de lunch vertrekken om op tijd onze vlucht te halen.

De sprekers waren van een hoog niveau en er werd prachtig gesproken. Er was een perfecte balans tussen presentaties, zang, muziek en plezier. De internationale conferenties zijn uniek in hun organisatie en samenhang. Het was echt een glimp van hoe de wereld zou zijn "als de dingen anders waren gelopen" en hoe het zal zijn in de toekomst.

Een echt gevoel van de broederschap der mensen en het zoon-/doughterschap van de mens.

Ik voel mij gezegend om hierbij aanwezig te zijn geweest en verliet de conferentie met hernieuwde energie, motivatie en begrip.

Als jullie in staat zijn om naar één of meer van de volgende conferenties te gaan, dan

stichting **URANTIA** nederlandstalig

zou ik het zeer aanraden. Het is een ongekende ervaring en het doet ons realiseren dat er een grotere Urantia gemeenschap is dan alleen die in ons kleine landje.

In vriendschap,

Samantha Nior
Bestuurslid van de UAISUN

Urantia ontmoetingsdag op 21 augustus

Op vrijdag 21 augustus hebben we voor de negende keer onze jaarlijkse Urantiadag gehouden. Na het stilstaan bij de geboorte van Jezus van Nazareth werd het een dag van studie en (hernieuwde) kennismaking met bekende en nieuwe lezers.

Net als afgelopen jaar was de locatie van deze bijeenkomst Groot Kievitsdal, schitterend gelegen in de bossen van Landgoed Pijnenburg in Hilversum. Ook dit jaar mochten we ons weer verheugen op een mooie opkomst van lezers van het Urantia Boek in Nederland en Belgisch Vlaanderen. We rekenden uit, dat toch wel zo'n 20 % van alle 220 lezers aanwezig was. Ongeveer eenzelfde aantal als vorig jaar, maar nu met nog meer nieuwe jonge lezers. Helaas moest een aantal oudere lezers verstek laten gaan. We vinden dit een dynamische opkomst!

Een drietal sprekers hield een inleiding en wel over "Morontia op Urantia", "de School die Morontia heet" en "de Kunstenaars van Morontia". De inhoud van de lezingen kunt u binnenkort vinden op onze website: www.urantia.nl.

Na elke inleiding was er voor de aanwezigen (aan tafels met zeven/acht mensen maximaal) volop gelegenheid met elkaar te praten over het betreffende onderwerp en vragen op te stellen. In de grote groep werden vervolgens deze vragen gesteld aan de inleiders. Hierdoor konden alle aanwezigen deelgenoot worden van alle interessante, mooie of onverwachte discussies aan de afzonderlijke tafels. Door de nieuwe opzet was deze dag anders dan voorgaande jaren. Het resultaat was meer uitwisseling, meer nieuwe ontmoetingen en meer gesprek. Dit verbond ons allen zeer. We kunnen daarom terugzien op een zeer geslaagde dag.

Oók volgend jaar wordt de Urantia ontmoetingsdag weer georganiseerd in Groot Kievitsdal. In verband met het schrikkeljaar 2016 zal deze dag vallen op zondag 21 augustus. Alvast noteren in uw agenda?

Jaap Terra

Het Urantiaboek en de internationale Urantia-gemeenschap

Daar hebben we de eerste uitgave van het Urantia boek (in het Engels) in 1955. Daar hebben we hier in Nederland de eerste Nederlandse versie in 1997. En nu is het 2015. We zijn dus 60 jaar verder.

Hebben we nu eigenlijk wel een juist perspectief op het verleden, het heden en de toekomst van het Urantiaboek en diens verspreiding?

Tenminste: ik bespeur bij mezelf en soms bij anderen, laten we maar zeggen enige verbazing, dat zo'n prachtig, rijk, veelomvattend, verfrissend en luisterrijk boek bij zo weinig mensen bekend is. 17 miljoen Nederlanders en een paar duizend exemplaren gedrukt, en gelezen?

Onze Nederlandse gemeenschap is in 2014 officieel verbonden met de internationale gemeenschap en in 2018 vindt de UAI Conferentie in Amsterdam plaats.

Alles heel positief en reden tot vreugde. We gaan zo door met z'n allen. Misschien traag maar wel gestaag.

We lezen het Boek, we praten er met anderen over als dat uitkomt, we ontmoeten elkaar en nu zelfs ontstaan er steeds meer internationale contacten.

Ik merk op, dat ik me er goed van bewust ben, dat het aantal individuele lezers wel veel groter moet zijn dan het aantal Nieuwsbrieflezers.

Ik merk op, dat het aantal studiegroepen wel veel groter moet zijn dan het aantal studiegroepen, dat bij onze Nederlandse en Belgisch-Vlaamse gemeenschap bekend is.

Ik merk op, dat alles wat er rond het Urantiaboek gebeurt wel veel groter moet zijn dan wat wij hier in Nederland/Belgisch Vlaanderen officieel doen.

Wij hier weten van de Nieuwsbrief, de ledendag op 21 augustus, van een aantal studiegroepen, en van de officiële aansluiting bij de internationale gemeenschap.

Daar straks meer over. Want dat is eigenlijk het onderwerp van mijn stukje.

Maar eerst iets over die hele onbekende en informele wereld rond het Boek in Nederland.

Google maar eens, dan tref je heel wat sites, Facebookverhalen, digitaal verspreide visies, contacten, waarnemingen, associaties, interpretaties, meningen, indrukken, ga maar voort. Zo gaan die dingen. En dat lijkt me goed. Het zijn toch alle: manieren van delen, verspreiden, levend houden, verder sijnpen en verspreiden van iets nieuws.

En daarnaast houdt niet iedereen van groepen en clubs, en verenigingen en federaties. Gelukkig leven we in een vrij land.

En zo gaat dat toch immers met elke beweging, elk inzicht, elke nieuwe filosofie, elk nieuw boek?

Ik maak me er geen zorgen over, laat maar gebeuren, ik vertrouw er wel op, zeker sinds ik in het Boek heb gelezen, dat zelfs verkeerde ontwikkelingen uiteindelijk meer positieve resultaten genereren dan negatieve. Wij hoeven niet bang te zijn. Wij moeten niet bang zijn. Wij zullen niet bang zijn. Laat maar gebeuren!

Dat gezegd hebbend wil ik hier wel wat uitgebreider ingaan op de formele gemeenschap en op het steeds weer teruggaan naar het enige wat we hebben,

het Urantia Boek. En ik ben dan eigenlijk wel gerustgesteld.

Ik vind het prima, dat wij ons bewust blijven van de feitelijke, internationaal gecontroleerde teksten van het Boek. Want je hebt zo snel subjectieve interpretaties die een eigen leven gaan leiden. Voordat je het weet heb je een afsplitsing ☺.

Ik vind het correct, dat wij er alert op zijn om vooral zo dicht mogelijk bij het Boek te blijven.

En ik ga speciaal hier graag in op de waarde van de internationale verbondenheid aan de hand van teksten uit het Boek. Maar blijft u wel op me letten, ik neig soms naar subjectieve uitstapjes.

We worden denk ik in die bewuste alertheid geholpen door de internationale gemeenschap.

Ik vind dat een goed besef en een mooie gelegenheid. Want wereldwijd zijn wij met ach wie weet al wel een miljoen lezers. Heeft iemand dat ooit voor ons uitgerekend? Dat steunt, zo'n besef.

M.i. is de grootste waarde van de internationale verbondenheid, dat we er niet alleen voor staan, dat we met velen zijn, dat we kunnen uitwisselen, dat we elkaar kunnen inspireren, dat we van elkaar kunnen leren.

Eerst mijn verzuchting, dat alles wel heel langzaam gaat?

In verhandeling 81, § 6.14 Sociale veranderingen p. 911 staat:

"Een grote sociale of economische verandering moet nooit plotseling in gang worden gezet. Tijd is van wezenlijk belang voor sociale aanpassing van alle soort- fysiek, sociaal en economisch. Alleen morele en geestelijke aanpassingen kunnen spontaan worden gemaakt, en zelfs hierbij moet er tijd voorbijgaan om de materiële en sociale repercussies hiervan volledig uit te werken. De idealen van het mensdom zijn de voornaamste stut en zekerheid in de kritieke perioden wanneer de civilisatie van het ene niveau overgaat naar het andere."

Okay: geen druk, geen geforceer, rustig en met beleid in alle vertrouwen doorgaan. Ik beschouw de aansluiting van ons in Nederland bij de internationale gemeenschap rond het Boek als een goede stap. Want ook deze stap past in het plan van verbinding, uitwisseling, versterking en groei van de menselijke samenlevingsvormen rond het Boek. Heel goed dus. We zullen als afdeling Nederland/Belgisch Vlaanderen toch niet te eigenwijs of tegendraads zijn of zo?

Maar wat is de boodschap die we met z'n allen delen, uitdragen, tot ons nemen, proberen te leven, en waar we internationaal met elkaar over communiceren?

Het is al eerder gezegd, dat we kinderen van één Vader-Moeder zijn en

dientengevolge broers en zuster van elkaar. Een boodschap die elders ook verkondigd wordt maar door Jezus wel heel aanschouwelijk is geleefd. Ik lees in verhandeling 92, § 7. p. 1013:

"...Niettemin is de mens diep beïnvloed, niet alleen door zijn denkbeelden over de Godheid, maar ook door het karakter van de helden die hij verkozen heeft te vereren. Het is zeer te betreuren dat zij die de goddelijke, opgestane Christus zijn gaan vereren, de mens- de dappere, moedige held Joshua ben Josef- over het hoofd hebben gezien....De moderne mens ziet zich geconfronteerd met de taak om in één generatie meer herordeningen aan te brengen in de menselijke waarden dan er in tweeduizend jaar hebben plaatsgevonden...."

Nu, is het niet duidelijker gezegd, dat we in een dynamisch tijd leven en dat in één generatie heel veel kan en moet gebeuren?

Dus ik weet niet hoe het met u gesteld is? Maar ik vind dit heel geruststellend! We zullen wel zien hoe het gaat met het Boek, met de verspreiding, met grotere bekendheid.

En dan eindig ik met verhandeling 195, § 10 De toekomst, p. 2085:

"In de levende Jezus ligt de enige hoop op een mogelijke eenwording van het Christendom. De ware kerk - de broederschap van Jezus - is onzichtbaar, geestelijk, en wordt gekenmerkt door eenheid, niet noodzakelijkerwijs door eenvormigheid. Eenvormigheid is het kenteken van de fysische wereld van mechanistische aard. Geestelijke eenheid is de vrucht van de geloofseenheid met de levende Jezus. ... En deze

broederschap is bestemd om een levend organisme te worden, in tegenstelling tot een geïnstitutionaliseerde organisatie. Zij kan heel goed gebruik maken van zulke sociale organisaties, maar moet zich er niet door laten verdringen”.

M.i. gaan we dus gewoon verder, met het Boek, in ons eigen persoonlijke leven, in onze bestaande netwerken. We kunnen zelfs nieuwe inzichten te berde brengen in de geïnstitutionaliseerde godsdiensten waar wij lid van zijn.

En tegelijkertijd deelnemen aan de internationale gemeenschap rond het Boek met maar één doel: bij te dragen aan een levende organisme, aan een broeder- en zusterschap rondom Joshua ben Josef.

Mooi. Fijn. Ontroerend.

De internationale community rond het Boek zal ons in Nederland daar bij helpen.

Frank van Rooij

Hoe ben ik aan het Urantia Boek gekomen en wat heeft het met me gedaan?

Ik kan me niet anders herinneren dat ik altijd vragen heb gehad over God, over de wereld, het Universum, leven na de dood en allerlei andere zaken. Dit begon al toen ik nog erg klein was. Met mijn ouders ging ik wekelijks naar de katholieke kerk, ik deed mijn eerste communie en het vormsel. Thuis lazen we de bijbel en we baden bij de maaltijden en voor het slapen gaan. De mooiste gebeden vond ik die in de avond waarbij we als kleine kinderen aan God mochten vertellen wat we die dag gedaan hadden.

Als kind fantaseerde ik al graag over de hemel. Ik weet nog dat ik op een mooie zomerdag in de tuin zat met mijn konijn en aan mijn vader vertelde dat ik dacht dat de hemel er zo uit zou zien. Ook verlangde ik als kind al vaak aan het terug gaan naar waar ik vandaan kwam. Een soort weten van wat er na dit leven nog zou komen. En daarbij ook een gevoel van verlorenheid op deze wereld. Ik voelde me vaak eenzaam in mijn zoektocht en begreep mijn leeftijdsgenoten niet in hun oppervlakkige manier van leven.

In mijn puberteit stelde ik steeds meer kritische vragen en ik kon me steeds minder vinden in het katholieke geloof met allerlei regels over het huwelijk en voorwaarden waar je aan moest voldoen. Zo stelde ik mij een God niet voor. In die periode ben ik begonnen met lezen om mijn honger naar waarheid te stillen. Zo begon ik met de Celestijnse Belofte, alle boeken van Deepak Chopra en spirituele boeken over engelen, leven na de dood, enzovoort.

Mijn vader ontdekte het Urantia Boek en was hier erg enthousiast over. Hij las hier dagelijks in en we konden uren praten over zaken die zowel hij als ik ontdekten. Toch bleef het bij af en toe bladeren in het Urantia Boek van mijn vader. De jaren daarna besteedde ik aan studeren en werken. Ik deed de HBO-V en volgde opleidingen in sociale psychiatrie en pedagogiek. Ik werkte in grote GGZ instellingen en begeleidde kinderen, jongeren en hun ouders. Door het opbouwen van mijn werkcarrière en het starten van een gezinsleven, werd mijn

zoektocht naar God en de 'waarheid' op een laag pitje gezet.

Ik weet nog goed op welk moment ik echt het Urantia Boek heb gepakt om te lezen. Het boek lag al enige tijd op mij te wachten in de kast. Het was in het najaar van 2011. Een periode waarin ik na de geboorte van mijn jongste dochter kort gezegd op de bodem van de put zat. Laten we zeggen dat het er erg donker was. Ik sloeg het Urantia Boek op een willekeurige pagina open en begon te lezen.

Ik heb hieronder een aantal passages gezet uit Verhandeling 100 die ik op dat moment las.

(1097.5) 100:4.1 Religieus leven is toegewijd leven, en toegewijd leven is creatief leven, oorspronkelijk en spontaan. Nieuwe religieuze inzichten komen voort uit conflicten die de aanzet geven tot het kiezen van nieuwe, betere reactiegewoonten, in plaats van de oude, inferieure reactiepatronen. Nieuwe betekenissen komen pas naar boven te midden van conflicten; en conflicten blijven alleen maar bestaan wanneer men weigert de hogere waarden aan te nemen die in hogere betekenissen besloten liggen.

(1097.6) 100:4.2 Religieuze verwarring is onvermijdelijk; er kan geen groei bestaan zonder psychische conflicten en

geestelijke beroering. De organisatie van een filosofische levensstandaard brengt een aanzienlijke beroering teweeg in de filosofische gebieden van het denken. Men kan niet zonder strijd loyaal zijn aan het grote, het goede, het ware en het edele. De verheldering van het geestelijk gezichtsvermogen en de verdieping van het kosmische inzicht gaan met inspanning gepaard. En het menselijke verstand protesteert wanneer het zich niet langer kan voeden met de niet-geestelijke energieën van het tijdelijke bestaan. Het trage dierlijke bewustzijn komt in opstand tegen de inspanning die nodig is om te worstelen met de kosmische wijze om problemen op te lossen.

De tranen liepen over mijn wangen, zo geroerd was ik wat ik daar las. Het voelde als een thuiskomen. Vanaf dat moment ben ik niet meer opgehouden met lezen. Inmiddels heb ik me aangesloten bij een studiegroep in Wassenaar waar ik elke drie weken met veel plezier naar toe ga.

Het Urantia Boek heeft me de antwoorden gegeven op vragen die ik stelde en waarvan ik de antwoorden van binnen altijd geweten heb. Ik heb veel aan hetgeen ik lees. Niet alleen voor mijzelf maar ook voor mijn werk. Het is een waar studieboek geworden.

Ina Terra

Gedachte: "I have a dream" naar Martin Luther King

Ik heb een droom ...
Eens zullen mensen opstaan
die zullen inzien dat ze geschapen werden
om als broers en zussen te leven met elkaar.

Ik heb een droom ...
Eens valt gerechtigheid neer als regen
en stroomt gerechtigheid
in de bedding van de rivier.

Ik heb een droom ...
Eens zullen in parlementen en gemeenteraden
mensen worden gekozen
die rechtvaardigheid beogen,
die barmhartigheid liefhebben,
die Gods wegen gaan.

Ik heb een droom ...
Op een dag zijn alle oorlogen voorbij,
smeden mensen hun zwaarden om tot ploegijzers
en hun speren tot snoeimessen.
Op een dag zal het ene volk
niet meer opstaan tegen het ander
en zal niemand nog oorlogsplannen maken.

Ik heb een droom ...
Dat wie gelooft wanhoop verdraagt,
nieuw licht zal brengen
in de duisternis van het pessimisme.

Ik heb een droom ...
dat we de dag naderbij kunnen brengen
waarop er vrede zal heersen op aarde
en goede wil in alle mensen.
Die dag zal een dag van glorie zijn,
En de kinderen Gods zullen dansen van vreugde.